

[Poul Møller.]

importen, hvor der ikke er nogen speciel dansk interesse i at opretholde toldsatskerne, og derfor fremfører jeg altså tanker af denne karakter, for jeg tror, at hvis vi ville samtale her i det høje ting, og hvis vi ville debattere disse ting, så kunne vi komme hinanden nærmere og måske også nå frem til praktiske resultater på dette eller hint område, som måske slet ikke var så dårlige, fordi vi kunne give noget til gengæld for at få noget.

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. Per Federspiel mente, at jeg havde citeret det ærede medlems udtalelser om eskapisme forkert. Jeg forstod før og forstod også nu på det ærede medlems udtalelser, at det ærede medlem havde brugt betegnelsen eskapisme i forbindelse med Kennedyrunden, i forbindelse med de tanker, der var fremme om, at man derigennem skulle kunne klare alle de vanskeligheder, der foreligger for det økonomiske samarbejde i Europa.

Jeg er da ganske enig med det ærede medlem hr. Per Federspiel i, at det ikke nødvendigvis behøver at føre til de meget store resultater ved Kennedyrunden i sommer — det sagde jeg i øvrigt også i mit første indlæg — men jeg finder alligevel, at det er forkert at hæfte betegnelsen eskapisme herpå. Alene dette, at der under Kennedyrunden vil kunne opnås visse toldnedsættelser — det ærede medlem nævnte selv toldnedsættelser på 4 pct. eller måske mere, det behøver slet ikke at være de 50 pct. — alene dette, at det vil kunne gøres, er med det ærede medlems egen definition en politisk beslutning, som vil have virkning i forhold til både EFTA og til fællesmarkedet og derigennem vil medvirke til at nedbryde de skarpe skel mellem de to handelsområder i Europa, så selv med små resultater ud af Kennedyrunden synes jeg det er urimeligt at kalde dette eskapisme. Vi har da mulighederne for og håbet om, at der kan nå større resultater.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel

svarede på mit spørgsmål om, hvad der lå i udtrykket politisk samarbejde i Europa, og det ærede medlem mente ikke, at jeg havde forstået det. Det er muligt, men jeg blev nu ikke meget klogere af, hvad det ærede medlem hr. Per Federspiel sagde her om politisk samarbejde. Det ærede medlem henviste til en udtalelse af professor Hallstein, som gik ud på, at alle beslutninger, der træffes i fællesmarkedet, i realiteten er politik. Ja, det kan jeg forstå. Hvis det er dette, der tænkes med politisk samarbejde, så sker der også et politisk samarbejde, hver gang der træffes en beslutning i EFTA; når vi nedsætter toldsatskerne, og hvis der sker en aftale om udvidelse af samhandelen, er der også tale om et politisk samarbejde, og ganske det samme ville være tilfældet, hvis der kommer noget ud af Kennedyrunden til sommer.

Jeg forstår derfor ikke helt, hvordan dette politiske skulle spille så dominerende en rolle, som det første indlæg, det ærede medlem hr. Per Federspiel kom med her i dag, gav udtryk for.

Det økonomiske og politiske kan ikke skilles, mener det ærede medlem, og alt, hvad der besluttet, er politik. Det er måske rigtigt, men må jeg så i spørgsmålet om Danmarks stilling over for fællesmarkedet gøre opmærksom på, at vi jo netop går ud fra en økonomisk vurdering, en afgjort interesse i at fortsætte udbygningen af det samarbejde, der sker i EFTA, og også i at bygge et samarbejde op mellem EFTA og fællesmarkedet. Men det er og må stadig ud fra min vurdering være en forudsætning, at det sker sammen med England; det må være under forudsætning af, at England går ind i et sådant samarbejde, fordi England som den væsentligste part i EFTA repræsenterer så store økonomiske interesser, så store afsætningsmæssige interesser ikke mindst for dansk landbrug.

Aksel Larsen: Diskussionen har jo bekræftet min opfattelse af, at man burde have taget en debat udelukkende om mar-